

משפ"א [|] 2021

במסגרת אירועי מושב חבר הנאמנים ה-49, אוניברסיטת חיפה תעניק תואר דוקטור לפילוסופיה The University of Haifa של will confer the degree of Doctor of Philosophy אישים ודמויות מופת. הטקטים , לעיטור מקבלות ומקבלי (Honoris Causa) on each חבר הנאמנים, במתכונת מקוונת, לאורך השנה האקדמית תשפ"א.

יתקיימו במסגרת אירועי מושב of the distinguished 2021 recipients of the award, in online award ceremonies held throughout the year, as part of the 49th Board of Governors events.

University of Haifa is Honoring its Highest Accolade, the Degree of Doctor of Philosophy (Honoris Causa) to:

אוניברסיטת חיפה מכבדת בתואר הכבוד הרם ביותר שבסמכותה להעניק, תואר דוקטור לפילוסופיה לשם כבוד, את האישים ואת דמויות המופת הבאות:

פרופ' ברטיל אנדרסון , שבדיה	2	Prof. Bertil Andersson, Sweden
פרופ' לורנס ש. בקאו , ארה"ב	6	Prof. Lawrence S. Bacow, USA
אייזיק מ. דבח, ארה"ב	10	Isaac M. Dabah, USA
פרופ' ריצ'ארד צ'רלס הורטון , בריטניה	14	Prof. Richard Charles Horton , UK
פרופ' אליס שלוי , ישראל	18	Prof. Alice Shalvi, Israel
אורה אתרוג סטיבה , ישראל	22	Ora Etrog Stibbe, Israel
מקבלי תואר דוקטור	 26	List of University of Haifa
לפילוסופיה לשם כבוד,		Honorary Doctors
אוניברסיטת חיפה		

PROF. BERTIL ANDERSSON פרופ' ברטיל אנדרטון

PROF. BERTIL ANDERSSON

In tribute to his groundbreaking research on photosynthesis processes and biological membranes, and his pioneering research of the 'artificial leaf' that could lead to the production of sustainable energy; for his inspiring leadership of Nanyang Technological University which during his tenure as President was ranked first among the world's young universities; for his devoted presidency of Linköping University in Sweden; for devoting his time to distinguished public roles such as his tenure with the Nobel Foundation and his leadership of the Nobel Committee for Chemistry; and for his efforts in promoting research collaborations between the University of Haifa and other universities in Singapore and Sweden.

Professor Bertil Andersson is a plant biochemist of international reputation and is the author of over 300 papers in photosynthesis research, biological membranes, protein and membrane purification, and light stress in plants.

Bertil Andersson received his bachelor's and master of science at Umeå University, Sweden, and his doctorate and doctor's degree at Lund University, Sweden. He became a professor of biochemistry at Stockholm University, Sweden and later the Dean of the Faculty of Chemical Sciences (1996–1999). He went on to serve as the President of Linköping University, Sweden (1999–2003), and Chief Executive of the European Science Foundation in Strasbourg (2004–2007). In 2007, Prof. Andersson was appointed the first Provost of Nanyang Technological University (NTU) in Singapore and became its third President in 2011. Under his leadership, NTU achieved the ranking of number one university in Asia, and 11th worldwide.

Over the course of his career, Prof. Andersson has served on the boards of several Swedish and international foundations and learned societies, including the Royal Swedish Academy of Sciences, the Australian Academy of Science, Austrian Academy of Sciences, and the European Molecular Biology Organization. He was a research advisor to the Swedish Government and served as the VP of the European Research Advisory Board. He has a longstanding association with the Nobel Foundation in Stockholm, as a former member of the Nobel Committee for Chemistry, Nobel Foundation, and the Nobel Foundation's Board of Trustees.

Bertil Andersson received many accolades for his exceptional contributions to science, including honorary degrees from the University of Edinburgh, Australian National University and the Hebrew University of Jerusalem. In 2010, he received the Wilhelm Exner Medal in Austria for excellence in research and science, which boasts a long list of Nobel laureates.

In Singapore, Prof. Andersson serves on the Governing Boards of the Singapore Center on Environmental Life Sciences Engineering, Singapore National Research Foundation and the Science Advisory Board. Prof. Andersson is also a visiting Professor and Fellow of Imperial College, London.

פרופ' ברטיל אנדרסון

בהוקרה על מחקרו פורץ הדרך בתחום הביוכימיה והפיסיולוגיה של צמחים. החל מהבנת תהליכי הטמעת האור (פוטוסינתיזה) ותפקודם של קרומים ביולוגיים ועד לתגובות הצמח לעקה, ועל מחקרו החלוצי בתחום 'העלה המלאכותי' לצורך פיתוח אנרגיה בת-קיימא; על מנהיגותו מעוררת ההשראה כנשיא האוניברסיטה הטכנולוגית ננג'ינג (Nanyang), אשר דורגה בתקופת כהונתו במקום הראשון בין האוניברסיטאות הצעירות בעולם: על כהונתו המסורה כנשיא אוניברסיטת (Linköping) לינקופינג בשבדיה; על השקעת מיטב זמנו ומרצו במגוון תפקידים ציבוריים חשובים כנאמן קרן נובל וכחבר וועדת פרס נובל לכימיה; ועל מאמציו לקידום שיתופי פעולה מחקריים בין אוניברסיטת חיפה לבין אוניברסיטאות נוספות בסינגפור ובשבדיה.

פרופ' ברטיל אנדרטון הוא חוקר בעל שם עולמי בתחום הביוכימיה של צמחים, מחברם של למעלה מ-300 מאמרים העוסקים בתהליכי פוטוסינתיזה, קרומים ביולוגיים, טיהור חלבונים וקרומים, ועקת אור בצמחים

פרופ' אנדרסון השלים את לימודי התואר הראשון והשני באוניברסיטת אומאו (Umeå), ואת לימודי הדוקטורט באוניברסיטת לונד (Lund) אומאו (Umeå), ואת לימודי הדוקטורט באוניברסיטת לונד (Umeå) שבשבדיה. בשנת 1986, כפרופסור לביוכימיה, הצטרף לסגל אוניברסיטת שטוקהולם ובה כיהן בהמשך, בין השנים 1996-1999, כדיקן הפקולטה לכימיה. בין השנים 1998-2008, כיהן כנשיא אוניברסיטת לינקופינג (Linköping) בשבדיה. בין השנים 2007-2004 כיהן כמנכ"ל הקרן האירופית למדע בשטרסבורג. בשנת 2007 התמנה לפרובוסט הראשון של האוניברסיטה הטכנולוגית נניאנג (Nanyang) בסינגפור, ובשנת 2011 היה לנשיאה השלישי. תחת שרביט ניהולו, נסק מעמדה של האוניברסיטה והיא לדורגה במקום ה-11 בעולם.

עם התבססות הקשר ושיתוף הפעולה שיצר עם קרן נובל בשטוקהולם, מונה פרופ' אנדרסון בשנת 1989 כחבר וועדת פרס נובל לכימיה. בשנת 2000, היה לחבר ועדת הקרן, ובהמשך, עד לשנת 2010, נמנה עם חברי חבר הנאמנים שלה.

פרופ' אנדרסון כיהן בוועד המנהל של קרנות שבדיות ובינלאומיות ואגודות מדעיות רבות וחשובות, בכלל זה, האקדמיה השבדית המלכותית למדעים, האקדמיה האוסטרית למדעים והארגון האקדמיה האוסטרית למדעים והארגון האירופי לביולוגיה מולקולרית. הוא שימש כיועצה המדעי של ממשלת שבדיה וכסגן נשיא הוועדה המייעצת למחקר של האיחוד האירופי. אנדרסון מכהן כחבר הוועד המנהל של המרכז להנדסה סביבתית בתחום מדעי החיים בסינגפור. הוא משרת כיום כיועץ אסטרטגי של ממשלת סינגפור למחקר ופיתוח, כחבר הוועד המנהל של קרן המחקר הלאומית של סינגפור, וכחבר הוועדה המדעית המייעצת שלה.

לאורך קריירה ארוכה ומשגשגת, פרופ' אנדרטון זכה באותות הוקרה ובפרטים רבים, ביניהם, תארי דוקטור כבוד מאוניברסיטת אדינבורו, מהאוניברטיטה הלאומית של אוסטרליה ומהאוניברטיטה העברית. בשנת 2010, הוענקה לו מדליית וילהלם אקטנר (Wilhelm Exner) באוסטריה, אשר בין מקבליה שורה ארוכה של חתני פרט נובל. אנדרטון משמש כפרופטור אורח וכעמית מחקר באימפריאל (Imperial College), למדעים, טכנולוגיה ורפואה שבלונדון.

PROF. LAWRENCE S. BACOW פרופ' לורנס ש. בקאו

PROF. LAWRENCE S. BACOW

In recognition of his distinguished academic career and extraordinary leadership in the world of higher education and beyond; for setting the highest standards for civil discourse and mutual respect based on the traditions of Emet and Veritas: and for bringing his exceptional talents to confront boldly the major challenges of our time, and lighting the path forward for all.

Lawrence S. Bacow is the 29th President of Harvard University. Among the most widely experienced leaders in American higher education, he is committed to supporting scholarship and research, encouraging civic engagement, and expanding opportunity for all. Prior to his election to the presidency in 2018, he served as a member of the Harvard Corporation, a Hauser Leader-in-Residence at the Harvard Kennedy School of Government, and a President-in-Residence at the Harvard Graduate School of Education.

From 2001 to 2011, Bacow was president of Tufts University, where he fostered collaboration and advanced a commitment to excellence in teaching, research, and public service. A nationally recognized champion of expanding access to higher education through need-based student aid, he advocated vigorously for federal support of academic research and worked to engender novel connections across disciplines and among Tufts' wide array of schools. While guiding the University through the 2008 global financial crisis and its aftermath, he brought to fruition the most ambitious fundraising campaign in the history of the institution.

Prior to Tufts, Bacow spent 24 years on the faculty of the Massachusetts Institute of Technology, where he held the Lee and Geraldine Martin Professorship of Environmental Studies. With academic interests ranging across environmental policy, bargaining and negotiation, economics, law, and public policy, he emerged as a widely recognized expert on non-adjudicatory approaches to the resolution of environmental disputes. He was co-director of MIT's Consortium on Global Environmental Challenges and played a key role in launching and leading both the MIT Center for Environmental Initiatives and the MIT Center for Real Estate. From 1995 to 1997, he served as Chair of the Faculty and, from 1998 to 2001, as Chancellor.

Bacow received an S.B. in economics from MIT, a J.D. from Harvard Law School, an M.P.P. from the Harvard Kennedy School of Government, and a Ph.D. in public policy from the Harvard Graduate School of Arts and Sciences. He was raised in Pontiac, Michigan, by parents who were both immigrants. He and his wife, Adele Fleet Bacow, were married in 1975 and have two sons.

פרופ' לורנס ש. בקאו

בהוקרה על קריירה אקדמית מפוארת ועל מנהיגות יוצאת דופן בזירת ההשכלה הגבוהה של אמות המידה הגבוהות ביותר בכל הנוגע לשיח הציבורי-אזרחי וביסוסו על כבוד הדדי ועל מסורת של נאמנות לחקר האמת; ועל רתימת כישוריו יוצאי הדופן להתמודדות אמיצה עם אתגרי האנושות בת

פרופ' לורנס ש. בקאו הוא נשיאה המכהן ה-29 של אוניברסיטת הרווארד. כאחד המנהיגים הבולטים והמנוסים ביותר בזירת ההשכלה הגבוהה בארה"ב, מחויבותו נתונה לתמיכה בסטודנטים ובמחקר, לעידוד מחויבות חברתית ואזרחית, ולשוויון הזדמנויות. טרם בחירתו לנשיאות בשנת 2018, כיהן במספר תפקידי מפתח באוניברסיטת הרווארד, כחבר הצוות המקורב לנשיא (Harvard Corporation), כמנטור בתכנית האוזר למנהיגות של בית הספר קנדי לממשל, וכ'נשיא אורח' במסגרת תכנית בשם זה (President-in-Residence) של בית הספר לחינוך.

בין השנים 2011-2001, בקאו כיהן כנשיא אוניברסיטת טאפטס (Tufts University). במהלך כהונתו קידם שיתופי פעולה ומחוייבות (Tufts University). במהלך כהונתו קידם שיתופי פעולה ומחוייבות למצוינות בהוראה, במחקר ובשירות הציבורי. בהיותו דמות מובילה ברמה הלאומית, בתחום הנגשת השכלה גבוהה באמצעות סיוע לסטודנטים נזקקים, הוא שימש כמליץ יושר וכתומך נלהב בתמיכה פדרלית במחקר אקדמי, ופעל ליצירת ממשקים בין תחומי ידע ובין בתי הספר השונים של אוניברסיטת טאפטס. במקביל להנהגת האוניברסיטה בצל המשבר הכלכלי שפקד את העולם בשנת 2008, השיק והוציא לפועל את קמפיין התרומות הגדול ביותר בתולדות המוסד.

טרם כהונתו באוניברסיטת טאפטס, בקאו נמנה, במשך 24 שנים, עם חברי סגל המכון הטכנולוגי של מסצ'וסטס (MIT), ובו ניהל את התכנית ע"ש לי וג'לדלדין מרטין ללימודי סביבה. כבעל מנעד רחב של תחומי עניין אקדמי – מדיניות סביבתית, משא ומתן, כלכלה, משפט ומדיניות ציבורית – הוא נודע כמומחה בעל שם, המוכר בגישתו הלא משפטית לפתרון מחלוקות וסוגיות סביבתיות. בתפקידו כמנהל שותף בקונסורציום של MIT בנושא אתגרים סביבתיים גלובליים, כיהן בעמדות מפתח בהשקתם ובהובלתם של המרכז ליוזמות סביבתית והמרכז לנדל"ן. בין השנים 1995–1997, שימש כנגיד המכון.

בקאו השלים את לימודי התואר הראשון בכלכלה ב MIT, ותואר נוסף במשפטים (J.D.) בבית הספר למשפטים של אוניברסיטת הרווארד. את לימודיו לתואר מוסמך במדיניות ציבורית השלים בבית הספר ע"ש קנדי לממשל ואת לימודי הדוקטורט במדיניות ציבורית, בבית הספר לאמנויות ומדעים של אוניברסיטת הרווארד.

בקאו גדל במדינת מישיגן למשפחת מהגרים. נישא לאדל פליט בקאו, בשנת 1975 ולהם שני בנים.

> ISAAC M. DABAH אייזיק מ. דבח

ISAAC M. DABAH

In tribute to his extraordinary talents and unique business acumen that have created a thriving global company under his leadership, fostering moral values, pluralism and an organizational culture promoting a spirit of integrity, personal commitment, creativity and innovation; for his profound commitment to a fruitful partnership with the University of Haifa in advancing disadvantaged populations, and for his longstanding generous support of students of Ethiopian origin at the University; and for his vision recognizing that investment in higher education serves as an essential "springboard" for driving growth and prosperity in Israeli society and for all humanity.

Isaac M. Dabah was born into a traditional Syrian Jewish home in Israel. At the age of 10, he moved with his family to the US where his father later started an import and export textile business.

As a young man, he worked alongside his father and brother in the family business. In 1993, he acquired the Gloria Vanderbilt Apparel Corp. and turned it into a profitable company through effective management. Mr. Dabah sold the company to Jones Apparel Group and stayed on as Chief Executive Officer. In 2003, he was promoted to Group Chief Executive Officer of the Jones Apparel Group Jeanswear Division, which included popular brands such as Polo Jeans, Gloria Vanderbilt, and L.E.I., totaling over \$1.2 billion in annual sales.

After leaving Jones Apparel Group at the end of 2004, Mr. Dabah established his own investment firm, GMM Capital LLC. His first investments in Israel included Polgat Jeans of Kiryat Gat, which he managed to save from closure, and a number of real estate ventures. In 2005, he acquired Sara Lee's share at Delta Galil and in 2007, he secured most of the shares held by Israeli industrialist Dov Lautman, becoming the company's majority shareholder and later the CEO of Delta Galil Industries. Under Mr. Dabah's leadership, the company achieved top-line growth, reaching approximately \$1.5 billion in sales and became one of the world's leading textile companies. Today, Delta Galil employs over 23,000 people worldwide and includes leading brands such as Schiesser, 7 For All Man Kind, Eminence SAS, and more.

Delta Galil strives to strengthen local communities and continually invests in educational programs for underprivileged communities. At the University of Haifa, the company established the Delta Program for Academic Leadership in the Ethiopian Student Community, now in its eighth year, which provides a full range of academic support and personal mentorship.

Mr. Dabah was recognized as Businessman of the Year in 2014 by Israel's leading business newspaper Calcalist. He serves on the Board of Governors of Shenkar College of Engineering, Design and Art and the Peres Center for Peace & Innovation.

Isaac Dabah and his wife Ivette have three children and reside in the US.

אייזיק מ. דבח

בהוקרה על תובנותיו הייחודיות ועל כישוריו יוצאי הדופן, המתמשים בהצלחתו הבינלאומית של הגוף העסקי אותו הוא מוביל, תוך טיפוח צביון ערכי, פלורליזם ותרבות ארגונית המעודדת יושרה, מחויבות אישית, יצירתיות וחדשנות; על מחויבותו העמוקה לשותפות המבורכת עם אוניברסיטת חיפה בקידום אוכלוסיות מוחלשות ועל תמיכתו הנדיבה לאורך שנים בסטודנטים בני העדה האתיופית הלומדים באוניברסיטה: ועל חזונו. הרואה בהשקעה בהשכלה הגבוהה מנוף חיוני לצמיחתה ולשגשוגה של החברה הישראלית ושל האנושות כולה.

אייזק מ. דבח נולד בישראל למשפחה יהודית מסורתית ממוצא סורי, והיגר לארה"ב יחד עם משפחתו בהיותו בן 10. את דרכו בעולם העסקים החל לצד אחיו, בעסק המשפחתי שהקים האב לייבוא וייצוא טקסטיל.

בשנת 1993, לאחר שעזב את העסק המשפחתי, רכש את התאגיד גלוריה וונדרבליט אפרל (Gloria Vanderbilt Apparel Corp) אשר הפך תחת ניהולו המרשים לחברה משגשגת. בהמשך, מכר דבח את החברה לקבוצת ג'ונס אפרל (Jones Apparel Group) והמשיך לשמש כמנהלה הכללי. בשנת 2003, מונה למנהלה הכללי של חטיבת הלבשת הג'ינס של הקבוצה אשר שיווקה מותגים פופולריים, ביניהם פולו ג'ינס L.E.I. - (Gloria Vanderbilt) ו - L.E.I. - מיקף של למעלה מ - 2.1 מיליארד דולר בשנה.

בסוף שנת 2004, לאחר שעזב את קבוצת ג'ונס אפרל, ייסד את חברת ההשקעות הראשונה של (GMM Capital L.L.C.) GMM). השקעתה הראשונה של החברה בישראל הייתה בחברת פולגת ג'ינס מקריית גת, אשר נקלעה לפני כן לקשיים והייתה על סף סגירה. בהמשך, הייתה GMM מעורבת בפרויקטים בתחום הנדל"ן. בשנת 2005, רכש דבח את חלקו של הקונצרן שרה לי (Sara Lee), האמריקני בדלתא גליל תעשיות, ובשנת 2007, רכש את רוב מניותיו של התעשיין דב לאוטמן בחברה, והיה לבעל השליטה, ומאוחר יותר מונה גם למנכ"ל החברה.

מאז רכש את השליטה בדלתא גליל תעשיות, הנהיג דבח שינוי באסטרטגיית הצמיחה של החברה והביא להיקף מכירות בסך למעלה מ-1.5 מיליארד דולר בשנה, ולהפיכתה לאחת מחברות הטקסטיל המובילות בעולם. כיום, מעסיקה החברה 23,000 עובדים ב- 4 יבשות, ומשווקת מותגים בינלאומיים רבים כגון, For All Man Kind, 7 אחרים.

תחת הנהגתו של דבח, ממשיכה דלתא גליל תעשיות להשקיע בקהילה המקומית ובמיוחד בתכניות חינוכיות לאוכלוסיות מעוטות יכולת כלכלית. בין יוזמות אלה נמנית תכנית דלתא לקידום סטודנטים יוצאי אתיופיה הפועלת באוניברסיטה כשמונה שנים, ובמסגרתה מוענקת מעטפת תמיכה כוללת ייעודית לסטודנטים בני העדה האתיופית, לצד הקניית כלים להשתלבות בשוק העבודה.

דבח הוכתר בשנת 2014 כאיש השנה של עיתון העסקים המוביל בישראל, *כלכליסט.* הוא נמנה על חברי חבר הנאמנים של מכללת שנקר, ושל מרכז פרס לשלום ולחדשנות.

אייזיק דבח, מתגורר בארה"ב, נשוי לאיווט ולהם שלושה ילדים.

> PROF. RICHARD CHARLES HORTON פרופ' ריצ'ארד צ'רלס הורטון

PROF. RICHARD CHARLES HORTON

In tribute to his ongoing and vital contribution to the promotion of public health and wellbeing on a global level in general, and specifically in the most vulnerable of populations; for his firm stance on the dangers of global warming and framing these challenges in terms of their impact on human health; for setting the highest scientific standards as the Editorin-Chief of one of the world's leading medical journals, The Lancet; and for his actions in promoting the visibility and status of the Israeli health system through his warm relationship with the Rambam Health Care Campus and other Israeli medical institutions.

Prof. Richard Charles Horton is Editor-in-Chief of *The Lancet*, the world's leading and most prestigious medical journal. He qualified in physiology and medicine with honors from the University of Birmingham in 1986. He joined The Lancet in 1990, moving to New York as North American Editor in 1993. He went on to become the first President of the World Association of Medical Editors and is a past President of the US Council of Science Editors.

In 2016, Prof. Horton chaired the Expert Group for the High Level Commission on Health Employment and Economic Growth, convened by Presidents Hollande of France and Zuma of South Africa in order to promote the creation of jobs in the health and social sectors as a means of promoting economic growth, specifically in low-income countries. From 2011 to 2015, he co-chaired the UN's independent Expert Review Group on Information and Accountability for Women's and Children's Health. In 2011, he was elected a Foreign Associate of the US Institute of Medicine.

Prof. Horton was instrumental in explaining China's health sector to the world through the pages of The Lancet and as tribute, he received the Friendship Award from the Government of China in 2015.

In 2019, he was awarded the WHO Director-General's Health Leaders Award for outstanding leadership in global health and the Roux Prize in recognition of innovation in the application of global health evidence.

He wrote *Health Wars* (2003) about contemporary issues in medicine and health appealing to all players in the medical profession to return compassion to their professions and integrate human concerns into medical research.

Prof. Horton has a strong interest in global health and medicine's contribution to our wider culture. He now works to develop the idea of 'planetary health' – the health of human civilizations and the ecosystems on which they depend.

פרופ' ריצ'ארד צ'רלס הורטון

בהוקרה על תרומתו ועל פעילותו הבינלאומית המתמשכת והחיונית לקידום בריאות הציבור ורווחתו, ועל תשומת הלב המיוחדת לאוכלוסיות פגיעות וחלשות בהקשר זה; על עמדתו התקיפה והנחושה במאבק נגד הסכנות שמגלם תהליר ההתחממות הגלובלית ועל עיגון וניסוח הסכנות הבריאותיות הנשקפות בעקבותיו למין האנושי; על התווית סטנדרטים מחקריים בינלאומיים גבוהים ביותר, כעורכו בפועל של אחד הבטאונים המדעיים המובילים בעולם - הלנצט; ועל פעולותיו לקידום מעמדה של מערכת הבריאות הישראלית, - הקשר החם עם 'רמב"ם הקריה הרפואית לבריאות האדם' ועם מוסדות רפואיים אחרים.

פרופ' ריצ'ארד צ'רלס הורטון הוא עורכו הראשי של הלנצט, כתב העת הרפואי המוביל בעולם. פרופ' הורטון סיים את לימודיו האקדמיים בתת הפואי המוביל בעולם. פרופ' הורטון סיים את לימודיו האקדמיים בתחום הפיזיולוגיה והרפואה באוניברסיטת בירמינגהם בשנת 1986 עבר להתגורר והצטרף למערכת הלנצט בשנת 1990. בשנת 1993 עבר להתגורר בניו-יורק, כעורך כתב העת בצפון אמריקה. הוא היה לנשיאה הראשון של התאחדות העורכים בתחום הרפואה, ונשיא המועצה האמריקאית של העורכים המדעיים.

בשנת 2016 עמד בראש צוות מומחים אשר דן במצב התעסוקה בענף הבריאות, במסגרת נציבות שהוקמה על ידי נשיא צרפת, פרנסואה הולנד, ונשיא דרום אפריקה, ג'ייקוב זומה. הנציבות הוקמה במטרה לעודד יצירת משרות במגזר הבריאותי והחברתי, כאמצעי לקידום צמיחה כלכלית, תוך תשומת לב ספציפית למדינות בעלות הכנסה נמוכה. בין השנים 2011-2015 עמד בראש צוות בלתי תלוי של מומחים שמינה האו"ם לצורך סקירת מצבם הבריאותי, ומצב זכויותיהם של נשים, ילדים ומתבגרים. בשנת 2011 נבחר לשמש כעמית מן החוץ במכון לרפואה של ארה"ב.

פרופ' הורטון מילא תפקיד מפתח בהסברת ענף הבריאות של סין בפני העולם, דרך דפי *הלנצט*. כאות הוקרה, העניקה לו ממשלת סין בשנת 2015 את אות הידידות.

בשנת 2019 זכה בפרס מטעם ארגון הבריאות העולמי על מנהיגותו יוצאת הדופן בתחום הבריאות בעולם. באותה שנה, זכה גם בפרס רוקס (Roux), כאחד התומכים המחויבים והמשפיעים ביותר על בריאות הציבור העולמית.

פרופ' הורטון הוא מחברה של אסופת המאמרים 'מלחמות הבריאות' (Health Wars, 2003), העוסקת בסוגיות עכשוויות בתחום הרפואה והבריאות ומבטאת את קריאתו, להחזיר חמלה למקצוע הרפואה ולהעניק משקל רב יותר לשיקולים אנושיים במחקר הרפואי.

פרופ' הורטון הוא בעל עניין נרחב בתרומתו של מקצוע הרפואה ומקצועות הבריאות בכלל, לתרבות האנושית במובנה הרחב. כיום הוא עוסק בפיתוח הרעיון המכונה 'בריאות פלנטרית' - בריאותו של המין האנושי והמערכות האקולוגיות שבהן הוא תלוי.

PROF. ALICE SHALVI פרופ' אליס שלוי

PROF. ALICE SHALVI

In tribute to her vast and devoted work in the fields of human rights and equality for women in Israel. being the architect of an enlightened religious and spiritual feminism which serves as inspiration for the next generation of women: for her profound achievements as founder of the Israel Women's Network and a pioneer of democratic education; for her academic leadership in Israeli academia in the fields of English Literature: and for her tireless efforts in the promotion of dialogue between Arabs and Jews.

Alice Shalvi, Professor Emerita of English Literature at the Hebrew University of Jerusalem, was born in Germany in 1926. Educated in England, she received her BA and MA degrees at Cambridge University and earned a Postgraduate Diploma in Social Work at the London School of Economics.

From 1950 to 1990, she taught at the Hebrew University, where she received her PhD. In 1969, she founded the English Department at Ben–Gurion University of the Negev and later served as Head of the Institute of Languages and Literatures at the Hebrew University. In 1975, Prof. Shalvi became the head of the Pelech High School, a progressive school for religious girls, a role she fulfilled on a voluntary basis for 15 years.

Appointed Rector of the Schechter Institute of Jewish Studies in 1997, she later served as Acting President and Chairwoman of the Executive Board.

Prof. Shalvi is an internationally renowned pioneer of the Israeli feminist movement. From 1984 to 2000, she served as the founding Chairwoman of the Israel Women's Network, Israel's major feminist advocacy organization.

Over the course of her career, Prof. Shalvi has received a variety of awards and accolades for her academic leadership and outstanding public service including: The President's Award for Volunteerism for her devoted work in improving quality of life in Israel, and the Emil Grunzweig Human Rights Award. She was chosen to be among a group of 12 inspiring torchbearers at Israel's 30th Independence Day Ceremony on Mount Herzl, and in 2007, she received the Israel Prize for her contributions to education, women's rights and civil rights. Prof. Shalvi also holds honorary degrees from the University of Judaism, Gratz College, Jewish Theological Seminary of America, Weizmann Institute of Science and Brown University.

Alice was happily married for sixty-three years to Moshe Shalvi (z"l), a printer, publisher and ardent feminist, whose works included the Comprehensive Historical Encyclopedia of Jewish Women. Together they had six children, and numerous grandchildren and great-grandchildren.

פרופ' אליס שלוי

בהוקרה על עבודתה המסורה ורחבת ההיקף לקידום זכויות האדם בכלל, וזכויות הנשים בישראל בפרט; על היותה אדריכלית הפמיניזם היהודי-אורתודוכסי הנאור ומודל מעורר השראה לנשות הדור הצעיר; על הישגיה החשובים כמייסדת שדולת הנשים בישראל וכחלוצת החינוך הדמוקרטי; על מנהיגותה בזירה האקדמית הישראלית בתחום הספרות האנגלית; ועל חתירתה ללא ליאות לקידום הדו-שיח בין ערבים ויהודים במדינת ישראל.

אליס שלוי, פרופסור אמריטה לספרות אנגלית באוניברסיטה העברית, ילידת גרמניה, 1926. את לימודי התואר הראשון והשני השלימה באוניברסיטת קיימברידג', ובנוסף, סיימה לימודי תעודה בעבודה סוציאלית בבית הספר לכלכלה של לונדון.

בשנות החמישים החלה שלוי לשמש כמורה ללשון אנגלית באוניברסיטה העברית, והתמידה בכך במשך ארבעים שנה. בשנת 1966, קיבלה תואר דוקטור בספרות אנגלית מהאוניברסיטה העברית, והשתלבה בסגל האוניברסיטה כמרצה וכחוקרת בכירה. בשנת 1969 נתבקשה להקים את המחלקה לשפה וספרות אנגלית באוניברסיטת בן-גוריון בבאר שבע, ועמדה בראשה במשך ארבע שנים. בשנת 1975, נקראה לשמש כמנהלת בית הספר התיכון הדתי לבנות - פלך. היא נרתמה למשימה ושימשה כמנהלת בית הספר בהתנדבות, במשך 15 שנה.

בשנת 1997, החלה לכהן כרקטור מכון שכטר למדעי היהדות ובהמשך אף מונתה ליושבת ראש מועצת המנהלים של המכון ונשיאתו.

בין השנים 1984–2000, כיהנה כיו"ר מייסדת של שדולת הנשים בישראל, במסגרתה פעלה לקידום מעמד האישה ואשר היה לארגון פמיניסטי מרכזי וחשוב בישראל.

על פעילותה האקדמית ועל עשייתה הציבורית, לרוב בהתנדבות, לקידום תחומים חברתיים רבים בישראל, ובראשם מעמד האישה, חינוך יהודי-ציוני, שוויון חברתי ודו-קיום, זכתה באותות ובעיטורים רבים: אות הנשיא על תרומה ייחודית לאיכות החיים בישראל, חברות כבוד ב'תנועת האוהלים' שקמה בשנות ה-70 בשכונת קטמון בירושלים, כלת הפרס השנתי ע"ש אמיל גרינצוויג ורבים אחרים. בשנת 1986, שנת הדמוקרטיה', הייתה אחת מ-12 מדליקי המשואות בטקס יום העצמאות בהר הרצל. בשנת 2007, הוענק לה פרס ישראל על מפעל חיים, על תרומתה לחברה, ובמיוחד בתחום החינוך, ובתחום זכויות נשים וזכויות האזרח.

שלוי זכתה בהוקרה רחבה ובתארי כבוד ממוסדות יוקרתיים רבים כגון האוניברסיטה האמריקאית ליהדות בלוס אנג'לס, מכללת גרץ (ארה"ב), הסמינר התיאולוגי-יהודי באמריקה, מכון ויצמן למדע ואוניברסיטת בראון (ארה"ב).

במשך 63 שנה, הייתה נשואה למשה שלוי ז"ל, מוציא לאור ופמיניסט מושבע, אשר בין עבודותיו, אנציקלופדיה המביאה סקירה מקיפה אודות דמויות נשיות בולטות לאורך ההיסטוריה היהודית. לאליס ולמשה שלושה בנים ושלוש בנות, ונכדים ונינים רבים.

> ORA ETROG STIBBE אורה אתרוג סטיבה

ORA ETROG STIBBE

In tribute to her activities as a social entrepreneur in promoting equality, social justice and human rights on a global level, especially among vulnerable populations in developing countries, through the innovative use of the arts and culture to improve quality of life and wellbeing; for her steadfast friendship with the University of Haifa and her ongoing and generous support of the University's International MA in Child Development Program; for her broad-mindedness and intellectual curiosity which serve as catalysts for multidisciplinary discussions and collaborations: for her outstanding professional contributions to at-risk populations in Israel in establishing and managing the 'Adam Campus' academic and treatment center: and for her firm belief in coexistence as the bedrock of a viable and durable Israeli society.

Ora Etrog Stibbe is a psychotherapist, certified instructor in art therapy psychodrama, and a social entrepreneur who supports and volunteers tirelessly to promote and advance social justice and human rights, particularly within disadvantaged populations and developing countries.

Mrs. Stibbe was born in 1958 on Kibbutz Bror-Hayil and grew up in Ramat Hasharon. She earned her BA in special education and Hebrew literature and an MA in expressive art therapy. She completed her postgraduate certificate in psychoanalytic group therapy and self-psychology at Tel Aviv University. Ora has three children and four grandchildren.

Mrs. Stibbe is working as a therapist for over twenty years at the Shalvata Mental Health Center's Depression and Anxiety Clinic and in her private practice in Tel Aviv. She has worked in a voluntary capacity in many roles, including the Hillel Foundation, helping former Haredim make the transition into the secular world; as a counselor at NATAL – The Israel Trauma and Resiliency Center; and as a member of the management team of the 'Adam Campus' academic and treatment center, serving the population of the mixed Jewish–Arab city of Lod, with treatments of psychotherapy, psychoanalysis, diagnosis and program development for the local educational institutes and communities.

Ora and her husband Eytan are actively involved in infrastructure projects and programs in developing countries. Together they founded Anatta Ltd., a social benefit company that founded the Adam Campus academic and treatment center, and supports a wide range of social interventions, including programs for at-risk-youth (Nirim), day care and after school programs for children of refugees with no Israeli status (Unitaf), and academic programs including the African Studies Program at Ben Gurion University and the partnership between Bezalel Academy of Arts and Design and Makerere University in Uganda.

Ora and Eytan are longstanding friends of the University of Haifa, supporting academic programs through their fund, Vital Capital. For nearly a decade, they have generously contributed to the University's flagship International MA Program in Child Development, which has attracted dozens of professionals from over 30 developing countries. Today, over 120 graduates are implementing the skills and knowledge gained here in their home counties, making a vital change in the lives of at-risk children in their communities. Ora Stibbe is passionate about and personally involved with the MA Program, which is making a significant impact on human development while promoting the international standing of the University of Haifa and the State of Israel.

אורה אתרוג סטיבה

בהוקרה על פעילותה כיזמת חברתית, לקידום שוויון, צדק חברתי וזכויות אדם ברחבי העולם ובקרב אוכלוסיות מוחלשות במדינות מתפתחות בפרט. תוך שימוש באמצעים חדשניים כהנגשת אמנות, תרבות ואיכות חיים: על חברותה האיתנה עם אוניברסיטת חיפה ועל תמיכתה המתמשכת והנדיבה בתכנית הבינלאומית המתקיימת באוניברסיטה ללימודי תואר שני בהתפתחות הילד לארצות מתפתחות; על פתיחותה ועל סקרנותה האינטלקטואלית המהוות זרז להתהוות שיג ושיח ושיתוף פעולה בין גורמים ממגוון דיסציפלינות; על תרומתה המקצועית יוצאת הדופן לקידום אוכלוסיות בסיכון בישראל, במסגרת הקמה וניהול המרכז הטיפולי 'קריית אדם' בלוד ובכלל, ועל אמונתה המוצקה באפשרות המעשית של התממשות הרעיון של דו-קיום בר-קיימא בחברה הישראלית.

אורה אתרוג סטיבה, פסיכותרפיסטית, מדריכה מוסמכת לטיפול בהבעה ויצירה-פסיכודרמה, יזמת חברתית, המתנדבת ללא לאות ומשקיעה את מיטב זמנה בקידום נושאים הקרובים לליבה - צדק חברתי וזכויות האדם - תוך תשומת לב מיוחדת לאוכלוסיות מוחלשות ולמדינות מתפתחות.

אורה נולדה בשנת 1958 בקיבוץ ברור-חיל וגדלה ברמת השרון. בעלת תואר ראשון בחינוך מיוחד ובספרות עברית, ותואר שני בטיפול בהבעה ויצירה-פסיכודרמה. השלימה לימודי פסיכותרפיה קבוצתית בגישה פסיכואנליטית, ולימודי המשך בפסיכולוגיית העצמי והמעשה הטיפולי באוניברסיטת תל-אביב. לאורה שלושה ילדים וארבעה נכדים.

במשך למעלה משני עשורים, אורה משמשת כמטפלת במרכז לבריאות הנפש שלוותה, במרפאת דכאון וחרדה, ובקליניקה פרטית בתל אביב. היא מתנדבת בעמותת ה.ל.ל לתמיכה ביוצאים בשאלה, התנדבה שנים רבות כמדריכה בנט"ל, והינה חלק מצוות הניהול של 'קריית אדם' בלוד ושל המרכז הטיפולי שבו, המעניק טיפולי פסיכותרפיה, אבחונים, פסיכואנליזה והדרכות, ומפתח תכניות חינוך המיושמות בבתי הספר ובקהילה.

אורה פועלת יחד עם בעלה, איתן, במדינות מתפתחות, במטרה לספק פתרונות כלכליים, חברתיים וטכנולוגיים עבור קהילות מקומיות. יחד, הם הקימו את 'אנאתה', חברה לתועלת הציבור. 'אנאתה' הקימה את 'קריית אדם' בלוד ותומכת במיזמים חברתיים כגון 'זיכרון בסלון', 'נירים', המעניק הזדמנות לבני נוער בסיכון, 'יוניטף', המקים מועדוניות לילדי פליטים, המרכז ללימודי אפריקה באוניברסיטת בן גוריון, מיזם לשיתוף פעולה בין האקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל לבין אוניברסיטת מקררה באוגנדה ועוד.

אורה ואיתן סטיבה נמנים על ידידיה הוותיקים ושותפיה הנלהבים של אוניברסיטת חיפה. הם מסייעים לאוניברסיטה רבות באמצעות הקרן שלהם – קרן ויטל, אשר פועלת לעידוד השקעות חברתיות באפריקה. הם תורמים בנדיבות במשך קרוב לעשור, לתוכנית הבינלאומית המתקיימת באוניברסיטה לתואר שני בהתפתחות הילד לארצות מתפתחות. במסגרת התוכנית, הגיעו ללמוד באוניברסיטה עשרות רבות של סטודנטים ממדינות מתפתחות – בעלי מקצוע המתמחים בטיפול בילדים בסיכון (רופאים, אחיות, עובדים סוציאליים, פסיכולוגים ומחנכים). כיום, למעלה מ-120 בוגרי התוכנית הפזורים בלמעלה מ-30 מדינות, מיישמים את הידע שצברו בקהילות מוצאם ותורמים לשינוי משמעותי למען רווחתם של ילדים בכל אחת מהן – הישג אדיר בעל חשיבות בינלאומית בלתי רגילה. בנוסף לתרומתה המשמעותית לחברה האנושית, התוכנית המטופחת על ידי אורה באופן מתמשך, מעלה את האנושית, התוכנית המטופחת על ידי אורה באופן מתמשך, מעלה את קרנה של האוניברסיטה, ותורמת לקשרי החוץ של מדינת ישראל.

University of Haifa HONORARY DOCTORS

Α

Peter Abeles, 1988
Arnold Aberman, 2015
Héléne Ahrweiler, 1997
Gila Almagor-Agmon, 2019
Shulamit Aloni, 2013
Robert (Uri) Alter, 2015
Herta Amir, 2016
Paul Amir, 2010
Nathan S. Ancell, 1984
Ruth Arnon, 2017
Shlomo Artzi, 2012
Jacques Attali, 1993
David Ayalon, 1995

В

Michael Allen Baker, 2018 Moshe Bar-Asher, 2005 Aharon Barak, 1992 José Manuel Barroso, 2012 Wladyslaw Bartoszewski, 2008 Carolyn Baum, 2008 Theodore and Florence Baumritter, 1987 Yosef Begun, 1984 Yitzhak Ben-Aharon, 2004 Avi Benlolo, 2017 Yosl Bergner, 2013 Ruth Berman, 2013 Rafael Beyar, 2019 Tony Blair, 2002 David Blunkett, 2005 Walter F. Bodmer, 1998 Irina Bokova, 2011 André Bollag, 2006 Boutros Boutros-Ghali, 1995 Onno J. Boxma, 2009 Gro Harlem Brundtland, 1995 Bruce Bueno de Mesquita, 2016

С

Guido Calabresi, 1988 Jimmy Carter, 1987 Oscar Ghez de Castelnuovo, 1995 Leon H. Charney, 2001 Tzili Charney, 2018 lan Chet, 2006 Aaron Ciechanover, 2010 Irun Cohen, 2018 Morley M. Cohen, 1985 Nili Cohen, 2018 Saul Bernard Cohen, 2004 George A. Cohon, 1996 James S. Coleman, 1992 Tony and Elizabeth Comper, 2006 Victor Conway, 1995 Irwin Cotler, 1992

D

Ralf Dahrendorf, 1994 Michael Dan, 2009 Michael W. Davis, 2001 Ruth Dayan, 2010 Lorenzo Dellai, 2012 Alan Dershowitz, 1993 Dalia Dorner, 2012 Ruth Dreifuss, 1993

Ε

Sylvia A. Earle, 2019 Shmuel Noah Eisenstadt, 2007 Arie Lova Eliav, 1995 Yohanan Elihai, 2008 Paul Erdos, 1994 Christian Estrosi, 2011 Meir Ezri, 2006

F

Dante S. Fascell, 1990 Enrique Feldman, 1999 Avraham Elimelech Firer, 2008 Joschka Fischer, 2002 Steve Forbes, 2007 Ernst Fraenkel, 2009 Sandor Frankel, 2017 Viktor E. Frankl, 1988 Jacob A. Frenkel, 1999

G

Alexander Gilady, 2007
Carol Gilligan, 2006
Shafi (Shafrira) Goldwasser,
2016
Jane Goodall, 2008
Susan A. Greenfield, 2005
David Grossman, 2018
Audrey Gruss, 2007
Angel Gurría, 2010
Francis Gurry, 2010
Shmaryahu Guttman, 1991

Н

Steven Haberman, 2018
Hossam Haick, 2017
Alexander Haig, 1985
David Weiss Halivni, 1993
Irene Hatter, 2014
Maurice Hatter, 1996
Vaclav Havel, 2006
Reuben Hecht, 1984
Regine Heim, 1988
Gabor T. Herman, 2000
Avram Hershko, 2011
Chaim Herzog, 1984
Itzhak Hoffi, 2008
Darko Horvat, 2006

Ι

Moshe Idel, 2003 Marinus H. van IJzendoorn, 2008 Jeremy M. Isaacs, 2019

J

Anthony Jacobs, 2004 Greville E. Janner, 1984 Salim Joubran, 2012 Anthony Julius, 2006

к

Gyongyver and Peter Kadas, 2016 Jean Kahn, 1996 Daniel Kahneman, 2016 Dani Karavan, 1997 Ian H. Karten, 2000 Kalle Kasemaa, 1996 Elihu Katz, 2000 Benjamin Z. Kedar, 2007 Jason Kenny, 2012 Lane Kirkland, 1989 Barbara Kirshenblatt-Gimblett, 2017 Henry Kissinger, 1984 Noah Klieger, 2015 Philip Klutznik, 1987 Lee Kohrman, 2016 Emil (Eddie) Mendel Kornhauser, 1996 Hans Koschnick, 1997 Myra Hiatt Kraft, 2005 Saul A. Kripke, 1998 Julia Kristeva, 2014

L

Emmanuel Le Roy Ladurie, 1993 Celso Lafer, 2014 Manfred Lahnstein, 2007 Sonja Lahnstein-Kandel, 2017 Benny (Benzion) Landa, 2012 Robert Lantos, 2016 Richard S. Lazarus, 1995 Keren Leibovitch, 2017 Bernard Lewis, 1991 Albert Lincoln, 2010 Sol Linowitz, 1985 Deborah E. Lipstadt, 2017 Doron Livnat, 2016 Elizabeth F. Loftus, 2005 Lorry I. Lokey, 2019 Uri Lubrani, 2014

м

Karl-Göran Mäler, 1999 Mari Main, 2011 Paul Martin, 2013 Maurice I. May, 1998 Benjamin Mazar, 1984 Patrick D. McGorry, 2012 Angela Merkel, 2018 Sami Michael, 2009 Charles Milgrom, 2016 Barney David Miller, 1995

N

Avinoam Naor
(Aharonovich), 2012
Younes Nazarian, 2007
Shoshana Netanyahu, 1997
David Nirenberg, 2016
Nel Noddings, 2018
Dov Noy, 1999
Amos Nur, 2013
Martha C. Nussbaum, 2002

0

Sammy Ofer, 2004

D

Carol Padden, 2015
Anthony S. Papadimitriou, 2012
Deval Patrick, 2009
Shimon Peres, 1985
Gianni Pittella, 2013
Orna Porat, 2015
Felix Posen, 2015

R

Michael O. Rabin, 1996 Yitzhak Rabin, 1995 Bob Rae, 2010 Eliezer Rafaeli, 2003 Anders Fogh Rasmussen, 2008 Johannes Rau, 1996 Dalia Ravikovitch, 2000 Yaacov Recanati, 1995 Stefan Reif, 2014 Peretz Revesz, 2002 Karl Ribstein, 1994 Mstislav Rostropovich, 2000 Nathan Rotenstreich, 1996 Ariane de Rothschild, 2011 Shira and Jay Ruderman, 2015 Alberto Ruiz-Gallardón, 2012

S

Mikheil Saakashvili, 2006 Jonathan Sacks, 1996 Lily Safra, 2009

Sami Sagol, 2011

Davide Sala, 1987 Peter Salovey, 2018

Harvey Scher, 2017 Joseph Schlessinger, 2002

Helmut Schmidt, 2000

Klaus M. Schwab, 2017

Klaus Schütz, 1992 Harry Sessler, 2009 Donna E. Shalala, 1998

Daniel B. Shapiro, 2017

Dan Shechtman, 2012 Barry Shrage, 1998

Lee Shulman, 2018

Ellen Johnson Sirleaf, 2016

Alan B. Slifka, 2008

Yizhar Smilansky, 1994 Isaac Stern, 1996

Oliviero Stock, 2019

Ernest Strauss, 2014 Sigmund Strochlitz, 1985

Frank Stronach, 1994

т

Prince El Hassan bin Tala, 2000

Mowafak Tarif, 2010 Alfred I. Tauber, 2011

Chaim Topol, 2014

Endel Tulving, 2003 Ted Turner, 2000

U

Liv Ullmann, 1987 Ephraim Urbach, 1987

V

Cyrus Vance, 1996 Rudolf Vrba, 1998

W

June Walker, 2008 Elie Wiesel, 1996

Frederik Willem de Klerk,

George S. Wise, 1996 Ray D. Wolfe, 1987

Nancy F. Woods, 2006

v

Yosef Hayim Yerushalmi, 1997

Z

Shelemyahu Zacks, 2005 Itzhak Zamir, 2003 Philip Zinman, 1984

Abd El-Rahman Baker Zu'bi, 1996

